

Ota Pavel

Oldřich Arnošt Fischer

Prelego por Esperantista Klubo en Brno, filia societo de Ĉeĥa Esperanto-Asocio,
la 4-an de oktobro 2017

Ota Pavel, propranome Otto Popper, naskiĝis la 2-an de julio 1930 en Prago. Li estis la tria, la plej juna filo de juda komerca vojaĝisto Leo Popper kaj Hermína Popperová, kiu estis ĉeĥino. La familio Popper loĝis en Prago en la Strato Farský (antaŭe Strato Strossmayer) en la domo, kiu apartenis al Ĉeĥoslovaka husana eklezio, ĝis la jaro 1936. En tiu ĉi jaro ili translokiĝis en urbeton Buštěhrad (Regiono Kladno, Bohemio) al geavoj, gepatroj de lia patro. Tie Otto Popper lernis en baza lernejo, kiu nun nomiĝas Lernejo Ota Pavel. Li tre interesiĝis pri diversaj sportoj.

Infanaĝon de Otto malbone influis la dua mondmilito. Post morto de nazia vicprotektoro kaj ĉefo de gestapo Reinhard Heydrich, kiu la 27-an de majo 1942 estis vundita dum atenco, nazioj murdigis multe da loĝantoj de protektorato. Ili neniigis la vilaĝojn Lidice kaj Ležáky en la regiono. Buštěhrad situis proksime de Lidice, tial familianoj Popper fariĝis atestantoj de nazia teroro. La patro kaj ambaŭ pli aĝaj fratoj Jiří kaj Hugo estis malliberigitaj en koncentrejo. Otto, kiu akceptis ĉeĥan nomon Ota, loĝis kun sia patrino en Buštěhrad. Li mallonge laboris kiel ministro en minejo de nigra karbo. Post la milito revenis liaj patro kaj fratoj, kiuj restadon en la koncentrejo transvivis. La familio revenis en Pragon, kie loĝis en la sama domo kiel antaŭ la milito.

Ota Pavel finis siajn studadojn en komerca kaj lingva lernejo, sed ekzamenon pri matureco li faris nur en la jaro 1960 en Mezlernejo por Laboristaro. Mallonge li trejniis junularan hokean teamon Sparta Praha.

En la jaroj 1949-1956 li estis sporta redaktoro de Ĉeĥoslovaka Radio.

En la jaroj 1956-1957 li estis redaktoro de la ĵurnalo Stadion (Stadion) kaj poste kelkajn jarojn en armea semajngazeto Ĉeĥoslovaka Soldato (Československý voják). En la ĵurnalo Stadion li publikigis siajn unuajn verkaĵojn, precipe sportajn felietonojn. Danke al funkcio de redaktoro li povis multe vojaĝi (dum socialismo vojaĝado eksterlanden, precipe en kapitalismajn ŝtatojn, ne estis facila). La redaktoro Ota Pavel akompanis armean futbolan teamon en Usonon, Francion, Svision kaj Sovetunion.

En la jaro 1964, dum vintraj olimpiaj ludoj en Innsbruck (Aŭstrio) Ota Pavel psiĥike malsaniĝis. Kaŭze de atako de la malsano (maniodepresiva psiĥozo) li provis incendii montaran bienon super Innsbruck. Kaŭze de la malsano li estis pensiita, kelkfoje kuracita en psiĥiatria sanatorioj. Li mortis de kora atako en la 31-an de marto 1973 en Prago kiel 42-jara kaj estis entombigita en Nova Juda Tombejo en Prago (Olšany) najbare de sia patro.

Ekde februaro 2002 havas nomon de Ota Pavel mezlernejo en Prago-Radotín. En la sama jaro en Buštěhrad estis fondita Muzeo Ota Pavel.

Verktoj:

Plná bedna šampaňského (Plena kesto da ĉampano, 1967)
Smrt krásných srnců (Morto de belaj kapreoloj, 1971)
Pohár od Pánaboha (Pokalo donace de Disinjoro, 1971)
Syn celerového krále (Filo de celeria reĝo, 1972)
Jak jsem potkal ryby (Kiel mi renkontis fiŝojn, 1974)

Pohádka o Raškovi (Fabelo pri Raška, 1974)
Veliký vodní tulák (Granda akva vagulo, 1980)

Filmoj laŭ liaj rakontoj

Kapři pro wehrmacht (Karpoj por wehrmacht, 1975, reĝisoro [Karel Smyczek](#))
Zlatí úhoři (Oraj angiloj, 1979, reĝisoro [Karel Kachyňa](#)), kie rolon de la patro ludis fama moravia aktoro Vladimír Menšík;
Smrt krásných srnců (Morto de belaj kapreoloj, 1986, reĝisoro [Karel Kachyňa](#)), kie rolon de la patro ludis Karel Heřmánek.

Ota Pavel estis bonega sporta redaktoro. Li pri beletrio okupiĝis mallonge, sed kreis belegan verkaĵon – la librojn pri sporto kaj aŭtobiografiajn librojn.
Fakulo de ĉeĥa lingvo Jan Werich diris pri Ota Pavel:
„Se li verkintus angle, li nun estus mondfama aŭtoro.“

Referencoj

PAVEL, O. 1971: Smrt krásných srnců. 1-a eldono, Prago, Olympia 1981, 102 paĝoj.
PAVEL, O. 1974: Jak jsem potkal ryby. 1-a eldono, (Ed.) PAVLOVÁ, V., Prago, Olympia 1981, 165 paĝoj.